

**Odvolanie podané 26. júna 2024: Rumunsko proti rozsudku Všeobecného súdu (desiata komora) zo
17. apríla 2024 vo veci T-49/22, Rumunsko/Komisia**

(Vec C-457/24 P)

(C/2024/4850)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Rumunsko (v zastúpení: E. Gane, M. Chicu, R. Antonie, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

Rumunsko navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyhovel odvolaniu, zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-49/22 v celom rozsahu a rozhodol v tomto spore, ako aj vyhovel návrhu na čiastočné zrušenie rozhodnutia 2021/2020 ⁽¹⁾, ktorý podala rumunská vláda,

alebo

- vyhovel odvolaniu, zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-49/22 v celom rozsahu a vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie, pričom by vyhovel návrhu na čiastočné zrušenie rozhodnutia 2021/2020, ktorý podala rumunská vláda,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Rumunsko uvádza štyri odvolacie dôvody.

A. Porušenie článku 52 nariadenia č. 1306/2013 ⁽²⁾ v spojení s článkom 34 nariadenia č. 908/2014 ⁽³⁾ a článkom 47 Charty základných práv Európskej únie.

Rumunsko tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď:

- rozhodol, že právny základ vyhlásení Komisie sa môže zmeniť počas postupu overovania súladu, a to aj na bilaterálnom stretnutí;
- rozhodol, že článok 52 nariadenia č. 1306/2013 v spojení s článkom 34 nariadenia č. 908/2014 sa vzťahuje nielen na oznámenie informácií týkajúcich sa výpočtu finančnej opravy, ale aj na oznámenie informácií týkajúcich sa neexistencie porušenia práva Únie,
- rozhodol, že konanie Komisie spočívajúce v čiastočnom prekryvaní dvoch vyšetrovaní a v neskorom objasnení niektorých prvkov relevantných pre druhé vyšetrovanie v rámci prvého z nich nemôže predstavovať „externý faktor“ týchto dvoch vyšetrovaní v zmysle článku 34 ods. 6 písm. b) nariadenia č. 908/2014.

⁽¹⁾ Vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2021/2020 zo 17. novembra 2021, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 413, 2021, s. 10).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. ES L 347, 2013, s. 549).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 908/2014 zo 6. augusta 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na platobné agentúry a ostatné orgány, finančné hospodárenie, schvaľovanie účtovných závierok, pravidlá kontroly, zábezpeky a transparentnosť (Ú. v. EÚ L 255, 2014, s. 59).

Tým, že sa Všeobecný súd dopustil týchto nesprávnych právnych posúdení, obmedzil právo Rumunska na účinné súdne preskúmanie.

- B. Porušenie článku 52 nariadenia č. 1306/2013 v spojení s článkom 44 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1307/2013 ⁽⁴⁾ a so zásadou proporcionality, pokiaľ ide o opomenutia týkajúce sa identifikácie pôdy ležiacej úhorom v porovnaní s pasienkami, v prípade ornej pôdy s rozlohou od 10 do 30 hektárov.

Rumunsko sa domnieva, že Všeobecný súd nesprávne interpretoval vyhlásenia rumunských orgánov, keď dospel k záveru, že tieto orgány nepriamo priznali, že nie sú schopné zaručiť neexistenciu rizika pre finančné prostriedky, pokiaľ ide o ornú pôdu s rozlohou od 10 do 30 hektárov.

Rumunsko sa tiež domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď:

- s odvolaním sa na článok 44 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1307/2013 odmietol tvrdenie, že v prípade ornej pôdy s rozlohou od 10 do 30 hektárov, aj keď je pôda ležiaca úhorom zamenená za dočasné pasienky, neexistuje riziko pre finančné prostriedky Únie,
- uviedol, že zámena medzi pôdou ležiacou úhorom a dočasnými pasienkami by mala kaskádovité dôsledky, čo by spochybnilo uplatňovanie kvót na ekologizáciu na základe diverzifikácie plodín v súlade s článkom 44 nariadenia č. 1307/2013;
- s odvolaním sa na článok 34 ods. 6 nariadenia č. 908/2014 rozhodol, že Komisia nie je povinná zohľadniť informácie týkajúce sa neexistencie porušenia práva Únie v prípade ornej pôdy s rozlohou od 10 do 30 hektárov,
- s odkazom na zásadu proporcionality dospel k záveru, že je odôvodnené uplatniť na rozpočtové roky 2017 a 2018 paušálnu opravu, ktorá je viac ako dvojnásobne vyššia ako oprava uplatnená na rozpočtové roky 2015 a 2016.

- C. Porušenie článku 52 nariadenia č. 1306/2013 a usmernení Komisie o výpočte finančných opráv ⁽⁵⁾ v súvislosti s opomenutím „aktualizácie LPIS“ ⁽⁶⁾.

Rumunsko sa domnieva, že Všeobecný súd rozporuplne vymedzil opomenutie „aktualizácie LPIS“ tým, že nesprávne uviedol, že v súvislosti s týmto systémom došlo:

- k opomenutiu aktualizácie LPIS každé tri roky, keďže na to neexistuje právny základ,
- ku chybám vyplývajúcim z opomenutia aktualizácie LPIS, hoci počas vyšetrovania v roku 2018 neboli zistené žiadne takéto chyby.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1307/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608).

⁽⁵⁾ Usmernenia týkajúce sa výpočtu finančných opráv v rámci postupov overenia súladu a rozpočtového schválenia účtovných závierok, ktoré sú uvedené v oznámení Komisie C(2015) 3675 final z 8. júna 2015.

⁽⁶⁾ Systém identifikácie poľnohospodárskych pozemkov (ďalej len „LPIS“).

- D. Porušenie článkov 31, 34 a 35 nariadenia č. 809/2014 ⁽⁷⁾, článkov 23 až 26 nariadenia č. 640/2014 ⁽⁸⁾ a pracovného dokumentu DS/CDP/2015/19 ⁽⁹⁾ v súvislosti s nevykonaním dostatočného počtu kontrol vzoriek týkajúcich sa plánov na ekologizačné platby.

Rumunsko sa domnieva, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že pri výpočte celkového zníženia za ekologizáciu na hektár treba zohľadniť plochy, ktoré nie je možné identifikovať ako SAPS ⁽¹⁰⁾, aby sa zvýšil počet kontrol vzoriek. V tejto súvislosti Všeobecný súd nesprávne stotožnil plochy, ktoré nie je možné identifikovať ako SAPS, so znížením ekologizačných platieb.

⁽⁷⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 809/2014 zo 17. júla 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 v súvislosti s integrovaným administratívnym a kontrolným systémom, opatreniami na rozvoj vidieka a krízovým plnením (Ú. v. EÚ L 227, 2014, s. 69).

⁽⁸⁾ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krízové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).

⁽⁹⁾ Pracovný dokument Komisie DS/CDP/2015/19 o zvýšení percentuálneho podielu príjemcov, ktorí sa majú kontrolovať v rámci ekologického opatrenia, ak sa zistia závažné nezrovnalosti.

⁽¹⁰⁾ Režim jednotnej platby na plochu.